

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA: 421152E002	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 19. februar 2018	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

senest 19.03.2018

Opgave 1

Hansen ejede samtlige anparter i selskabet ReviAp, der havde kontor i Aarhus. Han havde ansat en studerende til at hjælpe med kopiering m.v., men udførte i øvrigt selv alt andet arbejde. Selskabet hjalp mindre virksomheder med bogføring. ReviAp skiftede ofte bl.a. fotokopieringsmaskiner, og selskabet indgik derfor løbende aftaler med en tysk forhandler, Print, og finansieringsselskabet Digilease om dette. En repræsentant for Print henvendte sig således til ReviAp, når det var tid til at skifte til en ny maskine. ReviAp købte så en fotokopieringsmaskine hos Print, der leverede maskinen til ReviAp's kontor i Aarhus, og der blev samtidig indgået en leasingaftale med Digilease for at finansiere købet.

Der opstod i foråret 2017 gentagne gange problemer med en af de leasede fotokopieringsmaskiner, og Hansen indhentede efter en længere korrespondance med både Digilease og Print en sagkyndig erklæring. Der var ifølge erklæringen en fejl i den software, der styrede en række funktioner i maskinen. Da disse funktioner var væsentlige for ReviAp, kunne Hansen ikke vente på en reparation, og han bad derfor Digilease og Print om at levere en ny fotokopieringsmaskine med det samme. Digilease svarede, at selskabet alene havde finansieret maskinen, så Hansen måtte henvende sig til Print – og dette selskab bestred, at der var fejl i softwaren.

Hansen stoppede herefter med at betale de månedlige leasingydelser. Digilease ophævede efter nogle rykkere leasingaftalen, og da Hansen fortsat ikke betalte, anlagde Digilease sag mod ReviAp ved Retten i Aarhus med påstand om betaling af 750.000 kroner for leasingaftalens misligholdelse. Selskabet henviste i den forbindelse til følgende bestemmelse i leasingaftalen: "Fejl eller mangler ved de leasede genstande samt bortkomst eller beskadigelse af disse ved en begivenhed, der ikke beror på leasinggivers forhold, fritager ikke leasingtager fra at betale leasingydelsen." ReviAp måtte således efter Digileases opfattelse rette et eventuelt krav for fejl i maskinen mod Print.

Det var almindeligt kendt, at Print havde økonomiske problemer, så ReviAp foretog sig ikke mere i forhold til Print, men gjorde i et rettidigt indleveret svarskrift gældende, at bestemmelsen ikke kunne gøres gældende over for ReviAp, idet den ikke var særligt fremhævet i leasingaftalen.

Der blev efter et særligt forberedende møde, jf. retsplejelovens § 353, foretaget syn og skøn, og skønsmanden konkluderede, at der var tale om en billig fotokopieringsmaskine "camoufleret" som et dyrt mærke – der var bl.a. sat skilte med det dyre mærke på maskinen – og den kunne derfor ikke repareres.

ReviAp udtog herefter stævning mod Print. Jensen ejede samtlige kapitalandele i det tyske selskab, Print, der havde kontor og hovedvirksomhed i Flensburg, og han var den eneste ansatte. Da Print hovedsageligt arbejdede for Digilease i Tyskland, havde Print løbende kun enkelte kunder i Danmark, herunder ReviAp, der blev finansieret hos Digileases danske afdeling. ReviAp påstod Print tilpligtet at anerkende, at selskabet var erstatningsansvarligt for ethvert beløb, som ReviAp blev dømt til at betale til Digilease, idet selskabet havde begået et strafbart forhold ved at levere en "camoufleret" fotokopieringsmaskine. Stævningen blev indleveret ved Retten i Aarhus med anmodning om, at påstanden fremsat mod Print blev inddraget i sagen mellem Digilease og ReviAp.

Print indleverede svarskrift rettidigt, og selskabet påstod bl.a. afvisning, idet der ikke var værneting for sagen ved Retten i Aarhus – mens Digilease protesterede mod at inddrage påstanden mod Print i sagen mellem Digilease og ReviAp – men retten gav dem ikke medhold i dette.

Påstanden mod Print blev herefter inddraget i sagen mellem Digilease og ReviAp, og Print protesterede nu mod det syn og skøn, der var foretaget inden Prints inddragelse i sagen. Den under sagen udpegede skønsmand havde fået forelagt den sagkyndige erklæring, der var indhentet inden sagens anlæg – det kunne således have påvirket ham, at den konkluderede, at der var fejl i maskinen – og Print havde ikke været med til at udpege skønsmanden eller haft mulighed for at stille spørgsmål til denne. Print begærede således et nyt syn og skøn, men retten afviste efter indlæg fra de andre parter dette ved kendelse afsagt den 11. december 2017. Print blev orienteret om kendelsen samme dag, og kærede kendelsen på sagsportalen den 24. december kl. 10.43.

Sagen blev efter yderligere forberedelse berammet til hovedforhandling den 5. februar 2018. Jensen repræsenterede Print under hovedforhandlingen, og han ønskede efter forespørgsel fra retten at afgive forklaring om samtlige omstændigheder omkring den omhandlede fotokopieringsmaskine, men da retten herefter pålagde ham at tale sandhed, protesterede han mod dette.

Spørgsmål

- 1. Er der værning for sagen mod Print ved retten i Aarhus, og bør påstanden mod Print inddrages i sagen mellem Digilease og ReviAp?**
- 2. Er rettens kendelse om nyt syn og skøn rigtig?**
- 3. Blev kendelsen kæret rettidigt?**
- 4. Burde retten have pålagt Jensen at tale sandhed?**

Opgave 2

Anders Andersen var en ivrig skiløber. Han aftalte i sommeren 2016 med tre venner, at han skulle arrangere en fælles luksusskiferie i januar 2017. Han havde flere gange været med sine forældre på det lækre skihotel Forno i Italien, og nu ville han tage sine venner med til netop dette hotel. Ved siden af sit jurastudie havde han læst italiensk i et par år, og derfor mente han, at han sagtens kunne arrangere turen selv.

På Fornos hjemmeside valgte han herefter et ophold til fire personer i to luksussuiter med aftensmad og den store wellnesspakke. Den samlede pris var 15.000 euro, svarende til ca. 110.000 kroner. Han kunne imidlertid ikke gennemføre bestillingen og ringede derfor til hotellet, hvor han meget heldigt fik fat på ejeren, Benita Bianca. Hun fortalte, at alt desværre var udsolgt. Anders spurgte herefter, om hun kunne være behjælpelig med at anvise et andet sted. Benita ville gerne hjælpe med et minde vederlag. Dagen efter sendte Benita en mail til Anders, hvor hun henviste til Carlos Clarito. Hun mente at Carlos kunne tilbyde næsten samme standard som Forno. Som honorar for sin ulejlighed skulle hun have 100 euro, som ville blive lagt på regningen fra Carlos.

Anders ringede herefter til Carlos, der alene talte italiensk. Med lidt besvær fik Anders beskrevet problemet. Carlos sagde, at de var velkomne hos ham på Clarito, og at prisen ville være 12.000 euro, hvoraf 8.000 euro skulle betales på forhånd. I tillid til Benitas anbefaling accepterede Anders tilbuddet og sendte dagen efter de 8.000 euro.

Efter en lang køretur til Italien ankom vennerne til Clarito. De blev dog noget skuffede. Der var på ingen måde tale om luksus. De skulle selv redde sengene, der var ingen wellness, og der var ingen forplejning. Til gengæld havde de et helt hus for sig selv. Anders var rasende. Han fandt Carlos, der var fuldstændig uforstående. Carlos mente, at han havde forklaret om sit "hotel". Han var dog indstillet på, at de kunne spise morgenmad og aftensmad gratis i hans restaurant, der lå lige ved siden af. Tvunget af omstændighederne, særligt at alt andet var udsolgt, accepterede Anders dette.

Vejret var også dårligt, da det var tøvejr og tåget næsten hele ugen. Vennerne besluttede sig derfor for at køre hjem en dag før beregnet. Da de samtidig følte sig snydt af Carlos, kørte de uden at afregne sidste del af betalingen. Hjemme igen besluttede Anders sig for, at han ville kræve også det betalte depositum tilbage, da turen havde været en total fiasko. De tre venner var ikke helt så utilfredse, og da de samtidig var færdige med studierne og havde fået gode jobs, ønskede de blot at komme videre. De transportererede derfor kravene til Anders mod aldrig at høre mere til sagen, medmindre Anders vandt. I så fald skulle han give middag.

Han stævnedes herefter Carlos ved Retten i Horsens, der var Anders' hjemting, med påstand om betaling af 8.000 euro. Stævningen blev forkyndt for Carlos, der med hjælp fra advokat Dennis Danielsen rettidigt indgav svarskrift. Heri påstod han blandt andet afvisning, da han ikke kunne sagsøges i Danmark. Og hvis sagen mod forventning ikke blev afvist, krævede han sikkerhedsstillelse for sine sagsomkostninger.

Efter yderligere skriftveksling afsagde retten kendelse om, at den var kompetent, og at der ikke skulle stilles sikkerhed af Anders.

Der blev herefter afholdt et forberedende møde som telefonmøde. Dommeren spurgte på mødet, om sagen mon kunne forliges, men det afviste Carlos – der var med telefonisk – kategorisk. Sagens

videre forløb blev aftalt, og sagen blev berammet til hovedforhandling til den 4. oktober 2017. Den 15. september 2017 meddelte Dennis, at hans klient efter moden overvejelse var indstillet på at prøve retsmægling. Anders meddelte straks, at han naturligvis mødte, hvis retten bad ham om det.

Sideløbende med retssagen overvejede Anders, om han kunne anlægge sag i Danmark mod Benita. Efter hans opfattelse var det jo Benitas anbefaling af Carlos og hendes bemærkning om, at standarden var næsten den samme, der var årsag til alle problemerne.

Spørgsmål

- 1. Var kendelsen om, at Retten i Horsens var rette værneting for sagen mod Carlos korrekt?**
- 2. Var kendelsen om, at der ikke skulle stilles sikkerhed, korrekt?**
- 3. Er muligheden for retsmægling prækluderet?**
- 4. Kan Anders sagsøge Benita i Danmark efter reglerne om kontraktværneting?**